

RECORDANT ...



JOSEP MASLLOVET i SANMIQUEL (1879 - 1946)

“En Josep Masllovet va néixer a Sabadell el dia 15 d'agost de 1879, entrant l'any 1886, quan en comptava set d'edat, a les classes de solfeig i piano de mossèn Miquel Ferrer i ingressant com a escolà a la capella de música de la Puríssima Concepció, que dirigia l'esmentat mestre.

En encarregar-se de l'Escola Municipal de Música el mestre Eusebi Bosch, en Masllovet va fer-hi el primer estudi d'harmonia, i en formar-se la Banda Municipal començà l'estudi de la trompa. El mestre Bosch va distingir-lo ben aviat entre els seus deixebles confiant-li en la Banda el primer paper del dit instrument, i alguna vegada la direcció de la corporació.

L'any 1896 va matricular-se a l'Escola Municipal de Música de Barcelona, estudiant harmonia i composició, orgue i contrapunt i fuga, trompa i piano, amb els mestres Nicolau, Daniel, Alberguí i Vidiella, respectivament. Entretant, fundava a Sabadell el Quintet Eslava i escrivia per aquest i per a l'orquestra Fatxendes les seves primeres composicions, que van ésser la polca De avanzada i la maxurca Angela, i estrenava en el Teatre Euterpe (9 d'octubre de 1898) una sarsuela de costums sabadellencs, lletra de don Pau Griera i Cruz, amb el títol d'El ball del carrer del Sol o Ja s'ha promès la Conxa.

Aquesta obreta va ésser rebuda pel públic amb força simpatia, i aleshores En Masllovet va entrar de ple a la vida del teatre aprofitant l'estada a Sabadell de diverses companyies. En novembre de 1899 va ésser mestre de chors de la sarsuela que actuava en l'esmentat Euterpe sota la direcció d'En Francisc de la Vega i el mestre Conti, i poc temps després dirigia amb el mestre Oliveres la de sarsuela catalana d'En Josep C. Codina que feia la seva presentació al Teatre Camps de Recreo.

En aquest Teatre va estrenar-se-li, la nit del 12 de maig de 1900, per la companyia de Na Dolors Millanes, una nova obreta que portava per títol Marcela, el llibre de la qual era d'En Juli Mayor i Franquet, i a l'Olímpia de Barcelona on actuava una excel·lent companyia que dirigia el notable mestre sabadellenc En Joan Roca Buxadé, van posar-se-li en escena Currilla la chalequera i Los filarmónicos, la primera amb lletra de l'esmentat Juli Mayor i la segona sobre llibre dels senyors Mayor i Dalmases.

A començaments de 1901 va anar a Madrid, on va contraure una ferma amistat amb el popular mestre Angel Rubio, i junt amb ell va musicar per al teatre El chico de la portera, lletra de l'Angel Camaño, que va estrenar en el Còmic de la cort la genial Loreto Prado; La tuna de Alcalá, llibre dels senyors Boada i Rosso i Montero estrenada en el mateix teatre; Milord, lletra de don Ramon Lobo Regidor, estrenada en el Pignatelli de Saragossa; La chiquilla, llibre de don Ventura de la Vega, que va interpretar en el referit teatre aragonès la gentil tiple Júlia Mesa, i Tarjetas postales, llibre d'En Carles Diaz Valero, que no va arribar a estrenar-se. Durant aquell període, la revista madrilenya de música i teatres, Fidelio li va premiar en un dels seus concursos, i més tard les hi va publicar, les composicions Polka fantasque, Quejas de un árabe (serenata) i Intermedio burlesco; la casa Dotesio li va editar el pas a quatre Emilie i la sarsuela La tuna de Alcalá.

Passat un any va tornar a Sabadell, on va deixar enllestides diverses obres teatrals que no s'han estrenat i que són La cartica i Nobleza gitana, llibres de don Josep Dalmases; Aristócratas modernos, de don Juli Mayor; Los balnearios, de don Angel de la Guardia; El tío de la tiple, dels senyors Jackson Veyan i Rosso i Montero; i La soirée de can peu fi, d'En Pau Griera i Cruz. També va escriure les composicions Leyenda fantástica, per a violí i piano; les melodies per a cant i piano Maris Stella, lletra de D. Manuel del Palacio; Crepúsculo, de don Salvador Rueda; Oración, de don Vicents Colorado; No vuelve!, de don R. Blanco Asenjo; ¡Mai més!, de Don Domingo Saló; la polca Pura; vuit sevillanes per a piano; una gavota en mi major; una Barcarola en la major i una Salve Regina a quatre veus d'home. L'editor de Barcelona don Isidre Torres publicava dos números del sàinet El ball del carrer del Sol o Ja s'ha promès la Conxa; i a Madrid sortia editada per la casa Rosso i Montero la partitura de El chico de la portera i el vals fantàstic Nuit de lune.

En novembre de 1903 va efectuar un viatge a Filipines, donant, abans de marxar, un concert al Teatre Camps de Recreo (17 de setembre) amb l'orquestra Muixins, augmentada fins a 28 professors, amb un programa compost d'obres originals, feta excepció de la dansa bacanal de Sanson et Dalile de Saint Saëns, la qual dansa ell va instrumentar.

En arribar a Manila va ser-li confiat el càrrec d'organista i mestre de capella de l'església de PP. Jesuïtes, el de director de l'Ateneu de Manila dels referits religiosos, i a la vegada el de professor de piano, harmonia i composició del mateix centre docent, el de director de l'Orquestra Rizal (societat de concerts composta de 60 professors) el de director musical de la societat recreativa Apolo i el de director musical de les funcions religioses que la colònia catòlica nord-americana celebrava a la Catedral.

Escriví la missa a quatre veus mixtes Mater immaculata que va dedicar al Sant Pare Pius X, qui el 9 d'agost de 1908 va agrair la dedicatòria en autògraf dirigit a l'autor. Aquesta missa va ésser executada per primera vegada per una massa coral de dos centes veus i cinquanta professors d'orquestra en l'església de Sant Ignasi de Manila el dia 6 de desembre de 1907, i més tard, a petició de l'Arquebisbe monsenyor Jeremies Harty, es va cantar a la Catedral.

Altres composicions religioses d'aquest autor corresponents a aquells temps són: una missa en sol major a quatre veus mixtes i orgue, un Ave verum a dues veus i orquestra, un trisagi a quatre veus i orgue, un motet a una veu i orgue i un himne a Sant Francesc Xavier a una veu i orgue. Per a l'Ateneu escriví també diferents composicions, tals com Himnes de l'Ateneu i de la Sabiduria, Plegaria de cautivos, Danza marroquí, Brisas filipinas (vals lent que va

editar la casa "La Lira") i els melodrames De Manila a Visayas i La Vírgen de vacaciones, els dos amb lletra del P. Manuel Peypoch.

Degut a la seva iniciativa es va fundar l'Orfeó Català de Manila, del qual va tenir la direcció, escrivint la música de l'Himne a la Senyera, que va ésser molt celebrat. L'Orfeó va nomenar-lo soci de mèrit. En desembre de 1908 va obtenir el Gran Diploma d'Honor i un diploma de mèrit en el concurs obert per a premiar un himne que perpetués la memòria del gran filipí En Josep Rizal i Mercado. Aquest himne va ésser estrenat amb sorollós èxit per una massa de quatre cents cantants en les festes celebrades amb motiu de l'aniversari de la mort de l'il·lustre patriota. El Comitè executiu de les festes referides va recomanar al departament d'Instrucció pública l'adopció de l'himne com oficial, per tal que fos cantat en tots els actes públics i en totes les escoles de Filipines. També va obtenir assenyalats triomfs en els concerts donats quan dirigia l'Orquestra Rizal.

De retorn a Sabadell En Masllovet va donar un concert als Camps de Recreo (13 d'octubre de 1909). El programa era compost solament d'obres seves i en la execució hi van pendre part l'Orfeó de Sabadell i una orquestra de seixanta professors. Als pocs dies marxava de nou a Manila, fent-se càrrec de la direcció d'una companyia d'òpera italiana, i, més tard d'una de sarsuela que va actuar durant l'any 1911 al teatre Paz d'aquella ciutat. En el Manila Grand Opera House se li va estrenar el drama líric El pirata, que té lletra de don Amadeu Aragay.

De nou a Catalunya, va fer diferents tournées per Espanya com a director d'orquestra en diverses companyies teatrals, entre elles la d'En Francesc de la Vega, la d'Enric Torrijos, la d'Isabel Monfort, la de Romà Díez, la dels senyors Calvo i Llorca, la de l'Alfons Hernández i la de don Vicents Portillo, i va anar a Madrid, on el mestre Josep Serrano va confiar-li la reducció a piano de les seves obres El carro del Sol, El pelotón de los torpes i La torería, quals reduccions va publicar la casa Mot d'aquella ciutat.

Des del 8 d'octubre de 1913 i en virtut de concurs ocupa la plaça de Director de l'Escola Municipal de Música i de la Banda Municipal de Sabadell, i es dedica a l'ensenyament i composició. En la Festa de la Música Catalana de l'any 1915 li va ésser premiat el seu poema simfònic per a gran orquestra L'aparegut, i el 20 de setembre de 1919 se li va estrenar en el Teatre Victòria de Barcelona l'opereta Amores i millones. Te diverses sardanes, entre elles El pla de l'amor i La pomellista, unes Caramelles molt celebrades que tenen lletra de mossèn Josep Cardona, un chor de quatre veus mixtes, Lo cego de Alhama, amb lletra de mossèn Verdaguer, i nombroses composicions per a banda i orquestra".

* *

Fins aquí hem volgut reproduir íntegrament el treball publicat a la revista GARBA, en el suplement al número extraordinari dedicat a la Música a Sabadell, el novembre del 1922, respectant el lèxic original. L'autor d'aquesta biografia és Joan de Valrà.

*

Cal consignar que el Mestre Masllovet, en la Primera Festa de la Música a Mallorca -1926- li fou premiada una "Misa de Gloria" a quatre veus mixtes amb acompanyament d'orgue.

Al 1924 va escriure l'obra teatral "El Teniente de Navío" que fou estrenada a Saragossa, i el 1934 escrigué "Magda de Toscana", que s'estrenà a l'octubre de 1942 a Barcelona.

Era el 1931 que es feu càrrec de la direcció musical de la Companyia de sarsuela local nomenada "Amics de l'Art", havent realitzat una bona sèrie d'actuacions, totes elles dignes d'encomi i elogi, a la nostra ciutat i a altres poblacions.

No defallia pas mai en la seva tasca de mestratge, impartin les seves ensenyances infonguen caliu humà. Els seus alumnes varen rebre d'ell un gran estímul i ajuda -a voltes desinteressada-.

A finals del 1943 rebé un escrit de la "Asociación Nacional de Directores de Bandas de Música Civiles", de Madrid, en el que se l'anomenava vocal asesor de la província de Barcelona, amb tot el que fes referència a la mentada Associació.

Entre el doll d'alumnes més destacats que passaren pel seu mestratge, podem citar Anna Fernández Recasens de Costa, Lluís Fargas Gallinat, Joaquim Gili Bayó, Josep Molíns Fàbregas, Josep Olivella Astals, Antoni Ricart Sales, Teresa Segarra Freixa, Daniel Sanahuja Capella, Pere Torras Tarragó, Francesc Carreras Costajussà i Salvador Uyà Prat, tots ells ben coneguts per la seva labor desenvolupada a la nostra ciutat en pro de la música.

El mestre Josep Masllovet va morir a la nostra ciutat el 21 de març del 1946.

"Alma Brava" fou la seva obra pòstuma, que restà inèdita.



Daniel Sanahuja i Capella